

De Echte Bres Column 32

Hier zijn we weer met een nieuwe column, een beetje een rare column denk ik omdat bijna iedereen het er over heeft dat die weken zo verschrikkelijk hard gaan tegenwoordig. Natuurlijk is dat omdat je ouder word dat begrijp ik ook wel maar ik hoor de laatste tijd ook de jeugd er over. Zou die aarde wat sneller draaien omdat zij ons zat is, want als ik al knettergek word van dat slappe geouwehoer de laatste tijd (waar dan ook) op tv op de radio, overal op social media, iedereen loopt wel te klagen en te zeiken. Iedereen vind dat Nederland Nederland niet meer is, en ik heb daar over na zitten denken maar dat heb ik eigenlijk ook wel een beetje.

Natuurlijk zeggen wij allemaal gauw dat we het zat zijn, en gaan dan lachd door met waar we mee bezig waren. Maar nu is het anders, je hoort het steeds vaker en dan niet van ons soort mensen zoals de Hagenezen (want die hebben hun hart op de tong liggen), nee je hoort het vaak ook van mensen uit een heel ander milieu, niet enkel de Hagenees maar ook de Hagenaar uit het vogelwijk, de Rotterdamse havenarbeider (natuurlijk), de Amsterdamse schoffies en alle lagen van de bevolking hoor je zeggen dat ze het niet meer naar hun zin hebben.

Neem nou de Hagenees, ik weet niet of het waar is maar volgens mij isstie aan het verdwijnen want je hoort haast geen Haagse humor meer, het lijkt wel of iedereen bang is om wat te zeggen, wat je wel veel hoort is van de jeugd dat hakkie takkie straat taal waar ik bijna geen moer van versta, en dat een Marokkaan of een Turk zo praten dat motte ze zelf weten. Maar het zijn vaak Haagse jongeren die deze straat taal spreken, en dan bedoel ik de kinderen die hier geboren zijn. Het lijkt verdomme wel of ze zich schamen voor het Haagse dialect.

En volgens mij is dat in iedere beetje grote stad of dorp het zelfde, die gasten (ook de dames) willen niet meer laten horen waar ze vandaan komen. En dat is nou wat ik niet snap, ik ben mijn hele leven trots dat ik een echte Hagenees ben en zal dat ook altijd blijven uitdragen. Ik kwam bijvoorbeeld vanmorgen vroeg (jawel) bij de Jumbo een andere Hagenees tegen die ik al een tijdje niet gezien heb Perry (de Collieman) iedereen kent deze man en het is een rasechte Hagenees, hij rijdt vaak met een grote ouwe Amerikaanse wagen een cadilac.

Heerlijk om dan meteen die Haagse verhalen over en weer te horen, maar dan op zo'n moment denk ik 'we zijn een uitstervend ras' want ik hoor die kleinkinderen van mijn familie niet meer Haags lullen en daar baal ik echt van. Maar goed Corretje en ik hebben gelukkig enorm veel (harde Haagse) humor die ons op de been houdt en we zullen onze tijd wel uitzitten.

Maar goed ik wilde het eigenlijk ook nog effe ergens anders over hebben met jullie, want ik heb een dilemma. Iedereen weet dat ik geen lieverdje bent geweest in mijn jonge jaren en het is maar goed dat jullie niet alles weten lol;-)). Maar effe serieus, ik was geen lieverdje maar ik heb nog nooit iemand van het leven beroofd of koud gemaakt dat zweer ik op mijn Corretje en mijn Jimmy (iedereen die mij kent weet dat ik dat nooit zou doen).

Maar goed om over mijn dilemma terug te komen, hier kom het: ik kijk heel veel filmpjes die ik op gestuurd krijg uit alle delen van Europa en die gaan vaak over dierenmishandeling maar ook de laatste tijd over een stelletje randdebielen die zich te pas en te onpas vast ketenen in bomen, vastplakken aan schilderijen, bezetten daarbij

gebouwen, en nou komt mijn dilemma zich ook vastplakken op de openbare weg.

Als ik rij naar mijn werk oké, als ik rij naar familie oké, als ik rij naar vakantie oké, als ik rij naar vrienden oké. Maar nu komt het als ik rij naar het ziekenhuis voor mijn Corretje voor een scan, voor Zometa infuus, voor het gesprek met haar oncoloog, voor het bloedprikken, voor haar medicijnen te halen wanneer haar stop week voorbij is en ze de volgende dag ze moet innemen.....dan word het een andere zaak, want dan is het medische noodzaak waar degene die daar op de weg liggen schijt aan hebben. De filmpjes waar ik het eerder over had waren van mensen die met spoed naar een ziekenhuis moesten en er niet door mochten van dat stelletje randdebielen.

Wat zouden jullie nou doen als het jullie zieke kind, vrouw, oma of opa is of van mij part je vriendin of je beste vriend en het overkomt je?. Nogmaals wil ik een eerlijk antwoord op deze vraag van jullie, niet politiek correct nee gewoon eerlijk en wat jullie hart zegt.

Ik vind er geen doekjes om want als het mij met mijn Corretje gebeurt dan waarschuw ik drie keer met mijn claxon en vraag of ze willen vertrekken of mij er effe door willen laten. Word er niet op gereageerd dan zie ik dit als een weigering en geef gewoon rustig gas zodat ze zich nog uit de voeten kunnen maken. Worden ze agressief dan weet ik het zeker dat ik dan vol gas doorrijd met alle gevolgen van dien....want dan heb ik overal schijt aan, en ik ben vaak al meer opgefokter dan Corretje en heb dan al een kort lontje en ik rij ze tot moes.

Ik kan mij de mensen die ook doorrijden, of dat ze vlug naar het ziekenhuis motte of dat ze zich bedreigt voelen goed voor stellen.

Dus ik ben benieuwd wat jullie in deze situatie zouden doen.....

PS: DOOR HIER TE KLIKKEN KUNNEN JULLIE DE COLUMN IN HET HAAGS LEZEN!!

Tot volgende week

Groet van Henk Bres